

сьмь дошла до Великий Александръ. “ Тази господжа ми отговори: Азъ не сьмь была знаяла, че ѳе имало было и царъ Александръ: ако и да сьмь учила, когато бѣхъ малка, наустъ наустинцѣтъ, но може бы, защото сьмь ѣ вече и заборавила. “ Азъ вмѣсто да отговорѣ на тази господжѣ, ся присторихъ че ми потече кръвь отъ носа, турихъ кръпѣтъ си възъ лицето си, защото ся задавихъ отъ смѣхъ; и отърчахъ въ другытъ одаи, дѣто приказахъ прѣдъ секого простотѣтъ на тази господжѣ, която не бѣше никога чула да ся приказва за Александра, нито па и да го ѳе чела въ наустницѣтъ.

УЧИТЕЛКА.

Наистина, вый сте сторили ѳеднѣ голѣмѣ погрѣшкѣ, драга моя. Азъ ся облагамъ, че сега вѣрвате, какъ сте направили много лошо на тази господжѣ.

ГРОЗДАНА.

Да, драга моя пріятелко; но когато сторихъ тази глупость, туй го не сторихъ за да ѳ направѣ нѣкое зло, но само чрѣзъ хвалбинство, за да дамъ да мысли секой, че азъ бѣхъ ѳедна разумна дѣвойка, която много не четѣхъ.

УЧИТЕЛКА.

Вѣрвайте, драга моя, че никой не ѳе ни помыслилъ за туй. Ный бѣхме отишли днесъ за да походимъ и повидимъ калинѣ Т.*** Вый знаете, че тя ѳе много разумна. „Колко ѳе лоша тази малка Гроздана! ми рѣче тя; тя ся ѳе подсмивала вчера грозно на тази клѣтъ господжѣ Д.****“ Ако да бѣше была моя дѣщерѣ, щехъ да ѳ зашѣмъ ѳеднѣ плесницѣ.“ Видите